

no-pensjonatowych, realizowanych na podstawie przepisów uchwały nr 348 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkalno-pensjonatowego. Wysokość i warunki udzielania tych kredytów określa zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 13 maja 1961 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budowę jednego domu w ramach budownictwa mieszkalno-pensjonatowego (Monitor Polski Nr 47, poz. 212).

§ 8. Spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe, budujące mieszkania w domach wielomieszkaniowych na podstawie projektów wstępnych zatwierdzonych przed dniem 1 stycznia 1962 r., mają prawo do uzyskania kredytu bankowego w wysokości i na warunkach określonych w § 1 pkt 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 listopada 1959 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków

udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 96, poz. 512).

§ 9. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1961 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 75, poz. 319 oraz z 1963 r. Nr 14, poz. 79);
- 2) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 września 1963 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budowę domów jednorodzinnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 358).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *S. Sroka*

66

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1964 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad uznawania szkód powodziowych w obowiązkowym ubezpieczeniu ziemiopłodów od gradobicia i powodzi.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicia i powodzi (Dz. U. Nr 31, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za szkody powodziowe, za które odpowiada Państwowy Zakład Ubezpieczeń, uważa się szkody spowodowane przez:

- 1) wylew wód biejących lub stojących z ich naturalnych lub sztucznych łóżysk, tj. z rzek i ich dopływów, strumieni, kanałów oraz jezior i stawów, bez względu na ich wielkość, jak również bez względu na to, czy są one zamknięte, czy też mają dopływy lub odpływy, jeżeli ten wylew nastąpił wskutek długotrwałych opadów lub ulewy nawalnej, tajania śniegu, spływu wód z terenów wyżej położonych bądź też — przerwania wałów ochronnych lub tam albo przelania się wód ponad wałami;
- 2) zalanie terenów znajdujących się pomiędzy korytem rzeki a wałami ochronnymi oraz zalanie terenów położonych poza wałami przez wody przez nie lub pod nimi przesiąkające wskutek wyższego poziomu wody w rzece;
- 3) wylew wód z dopływów rzek i kanałów, których ujścia zabezpieczone są śluzami (zastawami), na skutek zam-

knięcia tych śluz w celu zapobieżenia przelaniu się wody poza wały;

- 4) wylew na skutek spiętrzenia się wód w dopływach rzecznych i urządzeniach odwadniających oraz w kanałach i rowach melioracyjnych, wskutek nadmiernego podniesienia się poziomu wody w odbiornikach wodnych, do których one mają ujście;
- 5) spływ wód po zboczach lub stokach na terenach górskich i falistych powodujący wskutek obfitych opadów atmosferycznych usuwanie się gleby oraz zniszczenie lub uszkodzenie roślin przez ich zmycie, wyłożenie, замуlenie itp.;
- 6) zalanie terenów na skutek ulewnych lub długotrwałych opadów deszczu albo tajania śniegu przy prawidłowo działających urządzeniach odwadniających;
- 7) zalanie upraw przez wody morskie;
- 8) ponadto zalanie terenów żuław, spowodowane nadmiernym podniesieniem się wody w rzekach i kanałach, która, na skutek sztormów morskich, nie może być normalnie odprowadzona mimo prawidłowego funkcjonowania kanałów, rowów odwadniających itp.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

67

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 19 lutego 1964 r.

w sprawie określenia normatywów czasowych oddawania do montażu i eksploatacji maszyn branżowych przemysłu rolno-spożywczego i sprzężarek chłodniczych.

Na podstawie § 10 ust. 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stosownie do § 4 ust. 1 wytycznych dotyczących ustalania normatywów czasowych oddawania maszyn do montażu i eksploatacji oraz normatywów czasowych oddawania do eksploatacji maszyn nie wymagających montażu, wprowadzonych zarządzeniem Przewodniczącego Komisji

Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 listopada 1962 r. (Monitor Polski Nr 85, poz. 399), ustala się następujące normatywy czasowe oddawania do montażu i eksploatacji maszyn branżowych przemysłu rolno-spożywczego oraz sprzężarek chłodniczych:

- 1) dla maszyn wymagających montażu — 3 miesiące;
- 2) dla maszyn nie wymagających montażu — 1 miesiąc.

2. Normatywy czasowe, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do maszyn krajowych i importowanych o cenie jednostkowej przekraczającej 400.000 zł.